

השולח פרק רביעי גימין

ס: רוצה מוכר צורות של
ה במסכת שביעית (פ"י מ"ד):
דקגי בהני או בהני וליתני
שון דיינים. כגון כי דינא
פלוגי ופלוגי דדייני

פלוגי ופלוגי הדיינים שבמקום פלוגי ורב
ששת אמו ⁶תנא כי רוכלא ליחשיב ולחיל
אמר רב נחמן מנא אמינא לה דתנן
⁷הדיינים חותמין למטה או העדים מאי
לאו דיינים דומיא דעדים מה עדים שנים
אף דיינים גמי שנים ורב ששת מידי איריא
זא כדאיתא והא כדאיתא ל"ל למיתנא
דיינים ל"ל למיתנא עדים הא קמ"ל דלא
שנא כתוב בלשון דיינים וחתמי עדים ולא
שנא כתוב בלשון עדים וחתמי דיינים: מפני
תיקון העולם: מאי מפני תיקון העולם ר'
יוחנן אמר מפני תקנת ממזרים ריש לקיש
אמר מפני תקנת עגנות ר' יוחנן אמר מפני
תקנת ממזרים סבר לה כרב נחמן דאמר
בפני שנים ובי לית להו קלא והיא לא
שמעה ולא ידעה ואזלה ומינסבא ואיכא
ממזרים וריש לקיש אמר מפני תקנת עגנות
סבר לה כרב ששת דאמר בפני ג' ובי
תלתא אית להו קלא ושמעה וידעה ולא
מינסבא ותקנת עגנות הוא דאיכא ת"ר
⁸בבבלי מבבבלי דברי רבי רשב"ג אומר
אינו יכול לא לבטלו ולא להוסיף על תנאו
שא"כ ⁹מה כח ב"ד יפה ומי איכא מידי
דמדאורייתא בטל גיטא ומשום מה כח ב"ד
יפה שרינן אשת איש לעלמא אין ¹⁰כל
דמקדש אדעתא דרבנן מקדש ואפקעינהו
רבנן לקידושין מיניה אמר ליה רבינא לרב
איש תינח דקדיש בכספא קדיש בביאה מאי
איכא למימר שוויה רבנן לבעילתו בעילת
זנות: ת"ר אמר לעשרה כתבו גט לאשתי
יכול לבטל זה שלא בפני זה דברי רבי רשב"ג
אומר אינו יכול לבטל אלא זה בפני זה במאי
קמיפלגי בעדות שבטלה מקצתה בטלה כולה
קמיפלגי רבי סבר יעדות שבטלה מקצתה

מקום מלבי. ומרבותי קבלתי
 ישי כסף דרבנן ללא כתיב
 ופרו"ק והיו לקפריך מינא
 ביהדיא (דברים ד) כי יקח
 יכילו לעקור דבר מן התורה
 ול כל מקדש צביאה כדאמר
 אין למקדש צביאה משום
 ד גריה שיה שופא תורה
 ה שיה ונתא שופא צברת
 יגת ונתא שופא ופי דרבנן
 לצביחתו בעילת זנות היכי
 ופי אמרין רב מנגיד אמרין
 ונלא הא והא לאורייתא והא
 ידושין תלה בדעתם לקדש
 לעשרה כחצו גו נאשאי.
 אמר כולכם אחד כותב
 ולומר לשנים מהם אל
 מליאל: אינו ידוע שאף זו
 כן מה כח צית דין יפה:

ואי⁷¹ בטלה כולה אפילו רב
הוא דמוטל א"נ אע"ג ד
הנתינה לא יתנו לה או לא
יטעו והיו קצורים שאחרי
גה שמסתפק הש"ס הי כרבי
לא בפני זה מלי שפיר לפסוק
מתוך פירוש הקונטרס מש

שפירשמי, שהקידושין נעקרין מעיקרן
סתם צביאה בלא גט מן הטעם הזה, ולא

יני. תרי משמע וקרי להו ד
והמין למטה. גבי פרוצבול תק
ותני דיינים או עדים. פשי
אלהדין אי חתמי דיינין:
אל פלוני ואמר לנא מוקרני
ופלוני כו': וחתמי עדים.

[illegible]

דחם קידש כר אני מפרש
ש אדעמא דרבנן מקדש
אל גמירין קיוה קיוה משנה
כספא קייס צביאה דכמינה
וצעלה מאי איכא למימר
היה רבן צביאלו צעלה
ונוטו רבן רב נגידל
רשומין ר' (י:) רב נגידל
ותשובות קשות יש בדבר
לא למדו נסקליון אלל
היה למדו וערה המאורסה
אלל ועוד דקמשני שויה
רב צעלה ונות הא דאורייתא
צביאה קידושין מיהא
צבטל צבטל מייסל
בזן כח צבטל צבטל
היהו חמסין צשראל צשע

וְלִקְחוּ (דף ק"ו): כֹּל כְּמֵה
תִּמְחִין: יִדּוּ לְנֶטֶל. מוֹתֵר לֵ
וְאִין הוּא לְעִקּוֹר תַּקְוַת רַבִּין
הוּא וְאֵם בְּטוּלָה מְבוּטֵל דִּ
לְנֶטֶל בְּפִי ב' זֶה שֶׁלֹּא בְּפִי
אוֹ בְּפִי שֵׁם בִּיחָד לְרַב נִרְ
בִּית שֶׁאֵם יוֹדֵעַ לְשִׁלּוּ קוּדֵ
יִעַל מִקְוָה מִן הָעֶשְׂרֵה עֲמֻמָּה
אֵינוֹ מְבוּטֵל וְלִפְנֵי אֲחִי שְׂפִי
לִי כְּרִיז בְּטוּלָה מְבוּטֵל לֵ
מִר לְעֶשְׂרֵה י"א שֶׁאֵינוֹ מְבוּטֵל לֵ

בעילת זנות, על כרחך נריך אתה לפרש
להחיר אשת איש המ

מסורת הש"ס

[ז] וְיָזַר כֹּה. "ז"ק לו: עֲרִיךְ
 [ח] (ז) שְׁבִיעִית פ"י מ"ד,
 בְּמוֹת 5: (ד) [שם וקדושין
 [ט] (ה) יְבוֹמוֹת 5: קי. לְקַמֵּן
 ז"ב מִח: כְּמוֹת הָ,
 [י] דְּבָרִים כ"ד, (ז) [קידושין
 [יא] (ח) [כְּרִיתוֹת ה.], (ט) [לֵב:
 ז"ה וְכִי נִחְמַם,

מוסף רע"י

דרובלא. כסוחר זה שמונה
תיו (ערכין כג): אף: כי
אלא דמחזר על העיירות
וגמטיה שלו והולך ומכר
ה. יש לי מחטין וכוסות
רות, הי' ליחשיב ולחיל
(כא). בטלו מבוטל.

ששלה גט לאחשו וקדש
אללה או ששלה לה שליח
ר' לה גט ששחתי לך
הוא, הכי וכו' בטל, ומתן
ששונה היה עשה בית היה
קדוש אחר ומבטלו ולא היה
עליו לה, המקדש רבן גמליאל
ש' שלא ישי' עושין כן
ר' יוחי' השלם, חזונין
ועל ולא ידעה ואינא
ה' ממזרים, ועלה מן
ו' לגט לפי חזקת רבן
קדוש אחר, חזקת רבן
אחש' מבטול (יבמות כ').

כח ב"ד יפה. שהמקינו
לעשות כן (סס). כל
קדוש אדעתא דרבנן
דש. תולה בדעת חכמים,
וכרת משה וישראל קאמר
(כל המקדש אשה על
שההיגיו חכמי ישראל
הוא מקדשה, שהיו
מיון קידושין לפי דברי
גמ' והיו נטלים לפי
שטרי חכמים
(כתובות א.)

וְקָעִינָהּ רַבֵּן. עַל יֵד
זֶה, לְקִדּוּשֵׁי מִינִי.
נִסְמָן לַעֲשׂוֹת דְּקִדּוּשֵׁי
זֶה לַמַּסְפָּה, דְּהַפְקָרָה
הַפְקָרָה (יְבוּמָה צ:)
כִּי אִמְרֵי
חֵינָה. לְמִימָר אֶפְסָתָה,
יֵישׁ בְּכַפָּא. לְמִימָר
זֶה עוֹקֵר אֶדְוָשֵׁן
וְכַעֲזֵי יְבוּמָה (סם) אִלּוּ:
וְעוֹקֵר זֵית דִּין הַפְקָרָה
גָּבִיל וְכִילֵי קִדְשָׁה גָּבִיל
בְּמִשְׁמַח דְּמִימָר, לְמִימָר
קִדְשָׁה (סח).
אִם מִימָר אֶפְסָתָה לְמִימָר
אִם מִימָר אֶפְסָתָה לְמִימָר

מאז על ידי גט כשר,
יפ' ש'הקדושין קיימים עד
אז, וגרסת המכור הוא
ש'כורתו וממיר הכתובה
על ובהא, אבל זה שאינו
מן התורה וזאת מכשירו
י' דעמו של זה שקדשה
בדעת חכמים ושביטלו על
חכמים, צריך אתה לומר
ש'עקבו לא יפ' קדושין,
קדים צביאה וזאת עוקר
ש'שון למפרע מה תהא
צביאה (תבואות ז.) מאי
ש'שון? אלא לומר

ה מצי שויה (יבמות)
שויה רבנן לבעלתו
לדת זנות. כיון דדעתא
נן מלה, ורבנן אמור
יהיב לה גט כי האי
ול ציאה דמיהו בעילת
ואית דלאמרי מינא
ש ככפא, דקידושי כסף
נן, קדיש ציאה דקידושין
אורייתא נינהו גזל איכא
מזמר, וטעמא מדלי הוא
דקידושין רבנן דאורייתא

וּמִגִּמְרָה שֶׁזֶה דִּקְיָה
וְהַמְשֶׁה עֲפָרֹן גִּמְרָה
וְהַמְשֶׁה עֲפָרֹן (ג.) וְג' שֶׁ
נִי נִמְרָה וְכֵן ג' מְדוּת,
קִדּוּשֵׁי כֶסֶף מִדְרַגָּה
קְטִילִין נִפְשָׁא עֲלֵיהֶן,
לְאֶרְצָה בְּסִקְלָה, וְעוֹד
שִׁנְיָא דְשֵׁי שְׁוִיָּה רַבָּנִין
הָא קִשְׁיָא לִיהִי
רַבָּנִין לְאַפְקוּשֵׁי מִדִּי

הוא סוף כי קא משינן שויה

לג.

עדים. כמו שכתוב בפרחובל
ונוכרין שם הדיינים בתוך
פרחובל שהוא אמת וקמשמע
הדיינים עצמם לא שגא כתוב
ים שאין דיינין נזכרים בתוך
פרחובל לכתיב ביה הכי
הוינא ואתא פלוני ואמר
רני לכם כל חוב שיש לי
ופלוני ופלוני עדים וחתומים
דיינים ובקונטרס פ"י בענין

[illegible]

דש אדעתא דרבנן מקדש.
אומר בשעת קידושין כדת
ישראל:

עֲנֵהוּ רַבֵּנּוּ לְקִדּוּשׁוֹ
מִיָּנִיָּה. הַקֶּשֶׁה
 וְאֵל אִם כֵּן יִחַפֶּה עַל צַד
 שִׁבְצָאוֹ עַדִּים שׁוֹמְתָה יִשְׁלַח
 בְּצֶטֶל שֶׁלָּא בָצִי שְׁלִיחַ וּפְקַעִי
 נִמְתָּא שֶׁהִיא^א פְּנוּיָה וְאוֹמֵר
 קֶשֶׁה לְדַלּוֹן לְחוּשׁ אֵלָּא
 עֲלֵיהָ שֶׁלָּא כִּדֵּין^ב אֵלָּא הִכָּא
 הָ וּמֵן הַתּוֹרָה פְּטוּרָה וְעַד
 בִּי שְׁמוּאֵל דְּהִיכִי מַחֲבִיבִין

[illegible]

בַּפְּתָח בֹּרַח. וְאִם מָנָה לִי
לְנֶטֶל הַיַּיִן אֲפִי לְכַתְּמִילָהּ
לְנֶטֶל דְּבִיעֵד דְּהָא לְעִיל
לְמִידָם שִׂיחָא מוֹתֵר לְנֶטֶל
(מַעַל). דְּלִמְרָא הָאוּמָר לְחִזְבִּירו
יָכוֹל פְּשִׁיעָא אֲלֵהָ אִימָא
דְּרֵי יָכוֹל לְנֶטֶל אֲפִי
פְּחוֹת מַשְׁנֵי כִּיּוֹן שְׁלֹשִׁיחַ
אֲפִי לֹא מַהֲנֵי זֵלָא שְׁנֵי
לְעִילָא דְּדוּקָא בְּפִי ג'
ס' דְּהֵס לִיכָא לְמִיחָשׁ כּוּלֵי
כְּשִׁידְעוּ כּוּלָם וְגַם הָאִשָּׁה
יָהּ קוֹבֵר זֵטְלָה כּוּלָהּ הִיא
שְׂעוֹת שְׂעוֹת שְׂעוֹת שְׂעוֹת
הִיא קֹבֵר זֵטְלָה כּוּלָהּ הִיא
וְגַם גְּמִילָל וְעַל כִּרְחָךְ לִמְד'

מפני

עין משפט
נר מצוה

ג' א מ" פ"ט מהלכות
שמיטה הלכה יח סמג
לחזון רע"א (נוש"ע חו"מ ס'
סו סע"י יט כ"א):
ד' ב מ"י פ"ו מהל' גירושין
הלכו"ס סמג עשין נ
נוש"ע אה"ע ס' קמא סע"י
ס:
ה' ג ד מ"י שם הלוי"ח
נוש"ע שם סע"י ס"א:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ואפקעינהו וכו'
דאל"כ נזיר. ע' שצת ד' ד
ע"א תוס' ד"ה קודם ומכות
דף טו ע"ב תוס' ד"ה צמאי
קמיפלגי:

מוסף תוספות

[illegible]

פסקי רי"ד

נכמה מבטלו רב ששת אמר
 ר' רב נחמן דאמר מפני
 שנים רב ששת אמר מפני
 כ"ד קתני ורב נחמן אמר
 בפני כ' בירי נמי כ"ד
 אמר מאי פניקס קרוי תולע
 ויחנק אמר מפני קוקן
 וממוריס ויחנק אמר רב נחמן
 דאמר מפני שנים מבטלו רב
 יוחנן לית לה קלא ואשמעה
 ויחנק וימסבא ואיכא אמר
 ממוריס ור"ל אמר מפני
 קוקן עונות מבטל רב כרב
 ששת אמר מפני ר' זבוי א"ר
 לחז קלא ושמעה וידעה ולא
 מיסבא ומינגנה ויהבה.
 ויחנק ר"ל ר' יוחנן הלוי
 יחנק: יחנק: ח"ר בטלו מברטל
 דברבי ר' רשב"י אמר
 ח"ר בטלו לא להוסיף על
 פתא א"כ מה כח ב"ר יפה
 אשטל רב לאחר ח"ר
 בפני עירובי ח"ר מפני השליח
 מבטל הוא דאדע"י דבר
 קתנא בטל שלוחות
 השליח ורשב"י אמר אי
 יכול לבטל שלא בפני
 השליח לא להוסיף על תנא
 אי ש רב שום תנאי: ח"ר
 לפרש חבדו ש
 לאשתי ח"ר לבטל רב שלא
 בפניו ר' דבר רבי רשב"י
 ואומר ח"ר יכול לבטל
 ח"ר בפניו רב במאי מפילי
 כבודת שבטלה מקצתה
 שטלה כולה דבר רב עדות
 שבטלה מקצתה לא